

БАРА БАШЧЕ

ВЕСЕЛЪ СЕДМИЧЕНЪ ВЕСТНИКЪ ЗА ДЕЦА И ЮНОШИ

София, 13 декемврий 1938 год.

КИНО-ЭКРАНЪ **БАРАБАНЪ**

Шишко и Слабишко

ОСМО ПРИКЛЮЧЕНИЕ

Момче и пчелица

Бръмъ-бръмъ . . .
Зънъ-въмъ.
Катъ ми бръмкашъ, пчелице,
събра ли си храница,
за да имашъ за презъ зима,
да се видимъ догодина.

Зънъ-въмъ . . .
Бръмъ-бръмъ.
Да си живо, момченце,
да ми станешъ ергенче.
Който работи, ще има
и за лѣте и за зима.
Стефанъ Мокревъ

ИЗРЕКОМИ* ПОДОБНО

Това се случи въ централна Америка, където преживях онова, което сега ще ви разкажа. Бях успял да склоня един мой приятел, че ще припечелим нѣкой и другъ левъ, като заработимъ въ плантацията за банани.

Единъ денъ единъ снаженъ мъжъ, обрасълъ въ брада, дойде при менъ въ плантацията и ме помоли да го приема на работа. Този мъжъ имаше

единъ дълбокъ белегъ презъ носа. Поради това, че имахъ надъ сто работника, които се занимаваха само съ сѣчене на шума, този съвсемъ ми бѣ ненуженъ, поради което му отказахъ да го приема при менъ на работа. Следъ като му съобщихъ това, той си замина и азъ дълго време не чухъ нищо за този човѣкъ.

Не след дълго единъ отъ моитѣ черни работници ми съобщи, че сжщия този човѣкъ съ още нѣколко души сега обработвали Махагонъ на едно мѣсто въ горното течение на рѣката Улмъ.

Два месеца по-късно слѣзохъ долу въ малкото село, за да приема стоката, която бѣ пристигнала отъ Щатитѣ.

Кръчмарът на селото ми представи единъ чужденецъ, който е пристигналъ съ лодка отъ Щатитѣ.

Чужденецът тутакси ми заговори, че е пристигналъ съ целъ да залови единъ бѣглець, който споредъ събранитѣ сведения се криеъ въ тѣзи мѣста на джунглитъ. Предложи ми и 5,000 долара, ако му помогна да уловимъ човѣка, когото търси. Опис-

вайки ми го, той
между другото ми
каза, че ималъ
дълбокъ белегъ
презъ лицето, по
което и можелъ
лесно да се раз-
познае.

Веднага се досътих, че човѣка, за когото става дума, не е никой другъ, освенъ онзи странникъ, който идва при менъ да търси работа. На представителя на американската властъ съобщихъ, че това лице настоящемъ рабо-

тѣкъмъ горното течение на рѣка Улмъ. Той ми даде веднага половината награда, а азъ му обещахъ, че ще му доведе бѣглеца до границата на Съединенитѣ Шати.

Когато се върнах в плантацията, взех от своите хора двамата си най-добри лодкари — Педро и Нурезо и моя старъ слуга Додо. (Сле

— Изгорѣ домътъ ми! — викна Ранко сли-
санъ
и вода съсъ кофи почна да дониса.
Ранковото внуче писна отъ уплаха.
Шишко и Слабишко, ей ги — дотърчаха.
Даде гръбъ Слабишко. Погледнете, ето,
покачи се Шишко и спаси детето.
Нашитѣ герои всѣки ги похвали
и ги наградиха после съсъ медали.